

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii
Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ**

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota III. Aliæ Calumniæ Jesuiticæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

di occasiones ultrò ingerat, quæ aliis proximæ censentur. Immò longè majorem curam adhibent: facitque Castitatis amor & gratia, ut eas omninò fugiant, nisi quando, inspirante Deo, de Reip. bono, aut tranquillitate Regni, aut animarum salute agitur. Quid ergo tam insanis declamationibus opus erat, Willelme? præsertim cum Apologistæ rem hanc planissimè & luculentissimè explanassent. Quid aliud, quæso, cavillari est? Et tamen hæc adducis in perpetuum Jesuiticæ calumniæ monumentum. Vah male cochleatum caput! calumnias tuas insulsis salibus condire dumtaxat voluisti. Sed sal tuum infatuatum est. Et cum alioquin Christianæ virtutes abessent; humanam saltem prudentiam, quam in *Villico iniquitatis* Paterfamilias laudavit, Lector tuus in te desiderasset. Sed in hanc quoque peccasti, & passim ubique turpissimè cæcûtis.

N O T A I I I.

Alia Calumnia Jesuiticæ.

AD Apologistas te remitto pro conciliatione Pinterelli & Brisacerii*. Neuter ab altero discrepat. Baunium uterque defendit; diversâ quidem ratione, sed utrâque legitimâ. Tu vide sis Apologistas: quorum dictis in hanc rem nihil addendum puto. Prætereà condono tibi tuum illud *mentiris impudentissimè*. Neque est, quòd dicas, Jesuitas conquestos esse, quòd inde duriùs & inhumaniùs à Montaltio habiti fuissent. Falleris mi homo, falleris. Hoc uno verbo Montaltius victoriam & triumphum Jesuitis cecinit. Is enim, cui alia probationis momenta deficiunt, ad probra verborumque convitia se convertit. Ne crede

* Pag. 416.

igitur,

igitur, lixarum illam calonumque vocem, *mentiris impudentissime*, valde ingratam Jesuitis accidisse. In eâ quidam Gallicam comitatem desiderarunt. Et hoc impudentissimam teneritudinem vocas: eodemque mucronis genere Jesuitas iterum transadigis. Nec enim alius modus aptior est, inquis, ad ea refellenda, quæ centies & millies Jansenistis per fas & nefas Jesuitæ affinxerunt. Quid porro illud est? errores, hæreses. Quis nescit Jansenianam doctrinam erroribus scatere? quis Catholicus hoc neget? nunquid illos Ecclesia non damnavit? Quid verò aliud? de lege veteri, inquis, quæ peccato favebat; de gratia sufficiente, quæ impedimento potius, quàm subsidio est; de Ecclesiæ defectu, quæ scilicet errores, ad vitandum scandalum approbat; de contemptu Tridentini; de cæde sui ipsius; de motu interiore sequendo. Tam immanes, tam stultæ, tam absurdæ, inquis, calumniæ non aliter refelli merentur. Hoc verbulo res absolvitur, *mentiris impudentissime*. Sed Willelme, ad populum phaleras: quid quæso ex iis, quæ recensuisti, suâ probatione caruit? tabulis obsignatis vobiscum actum est. Non sunt calumniæ istæ; sed errores vestri. Immo, quod pejus est, si hæc denuò in disputationem vocentur, fatentes reos habebimus: & tu ipse in tuis hisce notis, eosdem errores defendis, ut jam sæpè monui, & iterum infrà monebo. Sed his verborum involucris, & tricis apud mulierculas, quarum gratiam sollicitè captare solitis, & apud ignarum vulgus, vestra crimina defenditis.

Describis denique longum censum seu catalogum calumniarum recentioris Apologistæ. * Si primam excipiam, in quam per typographi negligentiam, menda irrepsit, in aliis nihil est calumniæ. Illam

* Pag. 417. & 418.

autem mendam facile corrigere potuisti. Ibi enim Apologista quinque propositiones Iansenii ab Ecclesiâ damnatas, ex quibus quasi totidem principiis, cæteros errores vestros deducitis, recenset; & tertiam propositionem appellat, quæ certè neminem latet, ac proinde eum latere non potuit. typographus igitur imprimere debuit, *ad merendum & demerendum sufficere libertatem à coactione*. Quod verò attinet ad alia capita, nullum est quod Apologista non probârit; aut ab aliis probatum non supposuerit; aut vi legitimæ ac necessariæ consequutionis ex principiis vestris non deduxerit. Vin' leviter percurramus? per me licet.

I. *Legum exteriorum nullam rationem habendam esse*, quando scilicet interiori motui gratiæ contrariæ esse putantur. Hæc est maxima 29. Abbatis vestri Sancygirani, in cujus verba jurastis.

II. *Motus inconsideratos, scilicet concupiscentiæ, esse peccata mortalia*. Hoc perspicuè à multis deducitur ex doctrinâ vestrâ. Quid enim, quæso, impediret? non turpe objectum sub mortali noxâ prohibitum, quod non deest: non libertas, quæ per vos cum necessitate sociatur: nihil ergo.

III. *Quandam fœminam, cum adulterium commisisset, dixisse in confessione, sibi gratiam defuisse*. Ita rem gestam narrat. Nec mirum: quis enim serid sese accuset illius criminis, à quo abstinere non potuit?

IV. *Consilium Arnaldo esse, abrogare Confessionem auricularem; aut saltem procurare, ut rarior sit, restituto scilicet pœnitentiæ publicæ usu*. Quis neget, hanc illius mentem esse? quid aliud liber illius clamat? quid ritus novus? Sed inquires: auricularem Confessionem etiamnum adhibet. Sed qui probè sciat, cum Exhomologesi stare non posse: ut Ba-

gotius

gotius, in aureo Libro de hac re publicato, egregiè demonstravit.

V. *Jansenianos, ac proinde Arnaldum, Concilio Tridentino parum deferre.* Id constat ex maximâ 24. Sancygirani ductâ ex actis ejusdem.

VI. *Corrogari à vobis pecunias sub prætectu eleëmofynarum, adversus Ecclesiam Dei.* Quis hoc non videt? quis nescit insanos sumptus, quos ad promovendam factionem vestram, & defendendos ac propagandos errores vestros, jam à multis annis fecistis? capsula Chavigniana, cui, amabò, non innotuit? uno verbo, nullis sumptibus parcitis, ut novos profelytos faciatis; ut captetis hujus gratiam; illius operam, stylum, manum, industriam vobis comparetis. Est sanè, quòd Jesuitæ in hoc vobis cedant.

VII. *Fateri scriptorem Litterarum, esse se Theologiæ rudem.* Haud dubiè passim fatetur, se non esse doctorem: ut Epist. 3. *Quid est ergo, inquit, cur doctorum pugna nos inseramus, minimè doctores?* item Epist. 17. *Adversum me, inquit, nec Doctorem, nec Sacerdotem.* Quanquam nihil erat necesse, ut id, quod doctis omnibus compertum est, fateretur. Quis enim Theologus Montaltii Litteras legit, qui eum Theologiæ ignarissimum statim non judicet?

VIII. *Quinque Propositiones damnatas à vobis nihilominus defendi.* Quoties illas post utramque Bullam propugnastis, tum in Libris editis, tum in Thesibus propositis? quid aliud agit tuus ille Paulus Irenæus in suis Disquisitionibus contrà Annatum publicatis?

IX. *Abbatem Sancygiranum, reformandæ Ecclesiæ curam sibi demandatam divinitus, arrogasse.* Constat ex actis indicatis: tu vide sis in Reliquiarum lib. reliq. 1.

X. *Quod subnectis de famulo Jansenistæ cujuspiam, cui ab Hero persuasum sit, ut à Confessione, vel*

Q 3

audien-

audiendo Sacro abstineat; exempli gratiâ dictum esse constat; in exemplis autem non requiritur veritas.

XI. *Jude illos agi spiritu, in corrogandis opibus.* De quo jam supra n. 6. Quid ni, ex operibus vestris vos judicemus?

XII. *Multi conjiciunt, consilium vobis esse, abolenda Eucharistia & Pœnitentia.* Hanc quidem, quia à Sacerdote absolvente remitti peccata non vultis; quod sæpè docuit Sancygiranus, ut constat ex actis: illam verò per non usum & defuetudinem, quam inducere cœpistis, ut habetur in actis, & patet experienciâ.

Reliquas, ut tu ipse vocas, calumnias, breviter perstringo. I. Lutheri exemplo in Sacerdotes incontinentes invehuntur; idque fortè eodem fine. Crimine ab uno disce omnes. II. *apud Regium-portum pauca Sacra sunt.* Hoc sciunt omnes. III. *Mira est Jansenistarum industria & calliditas, ad colligendas pecunias.* Quàm multis exemplis hoc probari posset? quid in hac parte vester Du Hamel præstiterit, satis compertum est. IV. *à Jansenistis irridentur vota.* Constat ex iisdem actis, & ex lib. *de Sancta Virginitate.* V. *Theodorus Beza amicus vester dicitur.* Quis enim neget, Jansenianas hæreses ad Calvinianas proximè accedere? sunt qui Jansenistas, Calvinistas molliores vocent. VI. *Quod D. Thom. aliosque Scholasticos & Canonistas Jansenius irriserit.* Norunt, qui legere sciunt. VII. *Quod contra Deiparæ cultum Montanus scripserit.* Multi refutarunt, ego supra breviter perstringi. VIII. *Hypocrisis vestra sugillatur.* Haud ab re: vixi Phariseorum tempore, insigniores hypocritas mundus habuit. IX. *Multa singularia dici possent, quæ reticentur.* Apologista facilè morem vobis geret: immò in hoc plurimi operam suam desiderari non patientur. X. *Docent Jansenista, ab eo qui est in statu peccati mortalis, Sacram*

*sine novo peccato audiri non posse. Quid aliud clamat Aurelius vester? XI. Cursitarunt Jansenista per domos, perlatâ in Gallias Innocentii Bullâ, ut aliquid patrocini sibi conciliarent. Univerſa Lutetia testis est. Illud quod habet de Montaltio à meretricibus ſpoliato, jocus est: ſerid tamen Apologiſta affectatam illam ſeveritatem carpit; quæ, niſi maturè occurratur, non modicam ſtragem allatura eſt. Quid ad hæc Willelme? tuum illud, *mentiris impudentiſſimè*, ſtatim opponis: mones Ieſuitas, ut flagitia veſtra publicent: futurum alioqui illorum ſilentium, luculentum maledicentiæ teſtimonium. Sed quàm multa hætenùs publicarunt atque probarunt? errores veſtri Principem locum tenent. Quoties ab illis exprobrati? quoties à vobis obſtinatè deſenſi? Hortaris demùm ad pœnitentiam; ut ſaluti ſuæ conſulant. Bene eſt: ſed cave, reponant optimi Patres; *medice cura teipſum: Hypocrita ejice primum trabem de oculo tuo.* Rem dubio procul lepidiſſimam! Ianſeniſta apud Ieſuitas pium concionatorem agit. Sic Diabolus è ſacro pulpito ad populum ſacra verba fertur olim fe-
ciſſe.*

In Epistol. decimam sextam,

N O T A I.

Calumniæ Jeſuiticæ de Euchariftia.

Quantas Tragœdias in hoc proſcenio excitas, ut Arnaldum, Sancygiranum, Regio-portuenſes defendas! * & quidem primo loco, tantùm non juras, Ieſuitas decimâ ſextâ illâ Montaltii Episto-
la, in horrendis & apertis calumniis concluſos fuiſſe. Quænam

* Pag. 441. & 442.